

Hom diria que ^{el} món sofreix en la seva qüasi totalitat aquest fleu humà. Sortosament l'existència d'una minoria vigorosa, plena de fe en l'avenir i per la qual el mot dignitat encara compta en les relacions humanes, siguin individuals o col·lectives, ens fa tenir confiança, creient que el triomf final serà obtingut.

Per una part del món actual l'únic que compta són els diners, que de fet són la causa de totes les malvestats humanes; avui tot és a vendre i a comprar i el mot dignitat sembla que no compta per a res.

Si en volem una prova palesa d'aquesta degeneració col·lectiva - la trobarem en el tractat militar que acaba de signar els Estats Units d'Amèrica i el butxi d'Espanya.

D'un costat hi ha els que tenen massa dolars per a comprar tot el que necessiten sigui legal o producte d'un robatori. De l'altre costat un lladre i assassí que ha pres un país i que creu que és seu, i ven aquest territori en petites quantitats mitjançant dolars; el més greu és que incorpora en la venda els fills del país com en temps de l'esclavatge.

Com pot veure's aquest tripijors comercials o de conveniència no són altra cosa que un tracte repugnant entre gent que un Codi Penal Internacional hauria de castigar.

Que Franco hagi signat sense vergonya no ens estranya; quan es porta a la conciancia milers d'assassinats ja no s'en té per a res de vergonya; el que ens estranya però, és que els Estats Units d'Amèrica hagin escollit un tal aliat sense avergonyir-se'n.

No ens ha sorprès la signatura el pacte. Es negociava feia molt temps i no hi havia dubte que un dia o altra s'hi arribaria.

Franco necessitava diners i els Estats Units per rahons que un altre dia comentarem, no han tingut inconvenient en fer-se solidaris de l'indecència que aquest pacte representa.

Hem de protestar-ne? Naturalment que sí; nosaltres no podem admetre aquests contubernis de mala llei, encara que la nostra protesta pugui ésser platónica pel moment.

El poble, lliure, no donarà mai valor a aquest pacte i al rompre les seves cadenes, el pacte quedarà també trencat.

Els americans haurien de donar-se compte d'aquesta realitat, ells que sempre parlen de la democràcia per damunt de tot; naturalment que el tractat es entre Amèrica d'un costat i Franco de l'altre, el poble espanyol no hi té cap intervenció i per tant no l'obliga.

Al mateix temps tot tractat ha d'esser ratificat pel seu respectiu parlament i a Espanya no hi ha altre parlament legal, avui, que el de la República. Pot tenir valor i obligar un tracte que manqui d'aquesta legalitat? Hem de confessar que no.

Ara bé, els espanyols i especialment a nosaltres catalans aquest